Druk nr 488

Warszawa, 6 maja 2016 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

działając na podstawie art. 227 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. **wnioskuję o powołanie Pana prof. Adama Glapińskiego na stanowisko Prezesa Narodowego Banku Polskiego.**

(-) Andrzej Duda

Prof. zw. dr hab. Adam Glapiński

Ukończył Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie (1968), a następnie studia na Wydziale Ekonomiczno-Społecznym Szkoły Głównej Planowania i Statystyki w Warszawie (1972). W tym samym roku odbył staż w Banque de France w Paryżu. Doktoryzował się, a w 2004 habilitował się w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. W 2013 otrzymał tytuł profesora nauk ekonomicznych.

Od 1974 związany zawodowo z macierzystą uczelnią jako nauczyciel akademicki, doszedł do stanowiska profesora zwyczajnego. Jest obecnie kierownikiem Zakładu Ekonomii Politycznej i Historii Myśli Ekonomicznej w Kolegium Zarządzania i Finansów SGH. Był także wykładowcą w Polskiej Akademii Nauk (1978–1983), Inter-University Centre of Postgraduate Studies w Dubrowniku (1986–1989), University of Colorado at Boulder (1993–1998), United States Business and Industrial Council na University of Missouri i na University of Kansas (1996), Institut Superieur de Gestion (1994–2005) i w Wyższej Szkole Ekonomii i Prawa im. prof. Edwarda Lipińskiego w Kielcach (2004–2007). W 1988 otrzymał stypendium Societe Historique et Litteraire Polonaise w Paryżu.

W latach 80. działał w podziemnej „Solidarności", w stanie wojennym był współprzewodniczącym podziemnej „Solidarności" SGPiS. W 1989 był jednym z założycieli Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Centrum Demokratyczne, członkiem Komitetu Obywatelskiego w Warszawie oraz Sztabu Wyborczego „S" w „Niespodziance". W 1990 był współzałożycielem Porozumienia Centrum i warszawskiego oddziału Kongresu Liberalno-Demokratyczny (KLD). Pełnił funkcję wiceprzewodniczącego PC w latach 1991–1993. W 1991 zajmował stanowisko ministra budownictwa i gospodarki przestrzennej w rządzie Jana Krzysztofa Bieleckiego. W 1991 z listy POC jako kandydat Porozumienia Centrum został wybrany na posła I kadencji. W rządzie Jana Olszewskiego pełnił funkcję ministra współpracy gospodarczej z zagranicą. W 1997 z ramienia Ruchu Odbudowy Polski uzyskał mandat senatora IV kadencji . W Senacie był wiceprzewodniczącym Komisji Gospodarki Narodowej. Wchodził w skład parlamentarnej Komisji Wspólnej Unii Europejskiej i Polski. Był później przewodniczącym rad nadzorczych: Banku Rozwoju Eksportu (1992), Centralwings Nowy Przewoźnik (2007) oraz KGHM Polska Miedź (2007). W latach 2007–2008 był prezesem zarządu – dyrektorem generalnym Polkomtela.

W latach 1993–2001 kierował Instytutem Wolności Ekonomicznej i Politycznej. Był członkiem kapituły nagrody „Teraz Polska" (kadencje 2006–2009 i 2009–2012). Jest członkiem International Joseph A. Schumpeter Society (od 2002) oraz European Society for the History of Economic Thought (od 2007).

W 2009 został jednym z dwóch doradców ekonomicznych prezydenta Lecha Kaczyńskiego w 2010 prezydent Lech Kaczyński ogłosił swoją decyzję o powołaniu go w skład Rady Polityki Pieniężnej na sześcioletnią kadencję.

29 lutego 2016 prezydent Andrzej Duda na wniosek prezesa NBP Marka Belki powołał go na członka zarządu Narodowego Banku Polskiego.